POKROK ZÁPADU.

TÝDENNÍK POLITICKÝ, POUČNÝ A ZÁBAVNÝ.

Majitel: EDWARD ROSEWATER. Předplatné ročně $2.20 i s poštovní zásilkou. Redaktor: JOSEF NOVINSKY.

ROČNIK IV. OMAHA, NEB., DNE 27. ŘÍJNA 1875. ČÍSLO 26.

Nechuť k živobytí na venkově.

Pozoruhodný poměr naší doby, jest nechuť největšího dílu lidu městského k živobytí venkovskému—rolnickému.

Všimneme-li sobě, kterak v modních velkoměstech mnohá rodina častokráte po dlouhý čas sotva dostatečnému množství světla, zdravému vzduchu, neb čisté vodě těšiti se může, co zatím rozsáhlé přerozkošné krajiny neobydlené jsou, aneb pozorujeme-li bídu mnohého denního dělníka, který celý rok po příležitosti výnosnějšího výdělku se pachtí, a pomyslíme-li, že by poměrně při menším namahání na venkově spokojeněji a pohodlněji žíti mohl, tu musíme se diviti takovému rozumu moderního. Skutečnost nám dokazuje, že největší díl moderních lidí městských o přirozeném žití a o trvalém skutečném blahobytu na venkově nemá ani ponětí ale že hledá požitky životní v nepravidelních poměrech a ukojení v umělo zplozených náklonnostechne-li náruživostech.

Ačkoliv skoro ve všech větších městech poměrně velmi málo lidí žije, kteří by rozhodně bídu třeli, zbývá jich přece ještě dosti velká částka, která by o tom, co právě řeci chceme přemýšleti měla.—

Setkáme se všude s lidmi, jmenovitě ženského pohlaví, kteří hlavní zábavu v tom shledávají, když mohou u okna neb na chodníku seděti a pozorovati tu pestrou směsici kolem jdoucích. V čem tato kratochvile záleží, to vědí bohové!— Tací lidé umírají dlouhou chvíli, jsou-li nuceni, pouze jediný den tento velkoměstský šumot pohřešovati. — Pohřešovali by raději jasnou záři sluneční, čerstvý vzduch a každou sebekrásnější krajinu, než pohled na ty studené zdě velkých paláců, na bohatě zásobené výkladní skříně, na pestrou směsici a neustálý hlomoz pouliční.— Mnohým se velmi často ani tohoto "požitku" nedostává, neboť jest dosti takových, kteří dlouhý čas pro pilnou práci ani přes ulici nepřijdou; ale na venek jít—ne, to přece nechtí.

Překážkou odstěhování se na venek nebývá vždycky nedostatek potřebných prostředků k zařízení se, aneb neznalost polní práce o nikoliv; předsudek však o venkovském živobytí ten vadí vždy.

Ve velkém městě se to prý lépe žije než na venkově; nerozumné lákadlo, vždy něco nového viděti a slyšeti, povrchnost která se pachtí, zdánlivý blahobyt za skutečný vydávati, domýšlivost a slepá naděje, že se musí mezi tak četnou příležitosti přece někdy nějaká vyskytnouti, která z chuďasa přes noc boháče utvoří, aneb onomu,—kterého se dopustil nikdo nepovšimnul,—mžiknutím k nějakému vysokému postavení dopomůže, jsou ta vnadidla velkých měst.

Není to nic více než svatou povinností, když bohatý továrník svým dělníkům, z kterých žije a týje upraví zdravé byty a za mírnou činži najímá, nemělo by se však pod žádnou výminkou trpěti, by se nezdravé byty vůbec zřizovaly, tím méně pronajímaly.

Namítá-li se, že některý dělník tolik nevydělá, aby sobě mohl lepší byt platiti, nechá se v podobném pádu souditi, že buď v takovém městě je nouze o zdravé přibytky, aneb že je příliš mnoho lidí přítomno.

V obou těchto možných pádech neposkytuje velké město pro pracovitého člověka mnoho příjemného, — městský poskytovatel práce využitkuje sílu dělníka na nejvyšší stupeň a nechá ho potom chladnokrevně na ulici státi. —

Každý dělník o tom dobře ví, ale na místě co by pomýšlel,—do kuď vládne nějakou hmotnou a tělesnou silou,—aby sobě na venkově zřídil tichou a spokojenou domácnost, a tím sobě bezstarostné stáří pojistil, hospodaří slepě ve velkém městě, žije raději z dneška na zejtřejší den, a když konečně svůj omyl nahlédne, tu obyčejně již pružnost ducha a svalů ochabla, úspory nebývají dle toho, aby se na venkově mohl zařídit, a polní práci samostatnosti se dodělati.

Zdá se, že sobě mnohý měšťák venkovský život, kterýž se nikdy nenaučil skutečně oceniti, mnohem obtížněj a beze všeho půvabu představuje, než v skutečnosti jest.

Ovšem že do každého začátku třeba něco prostředků, avšak tyto prostředky může sobě mnohý denní dělník na venkově rychlej vydělati než v městě.

Jen kdyby sobě hleděl pro sebe a svou rodinu o pořádného farmera práci najíti, tak by se záhy s venkovským životem i s polní práci spřátelil, a při spořádané šetrnosti mohl by za poměrně krátký čas svůj vlastní domácí krb míti.

V městě se takový denní dělník nalopotí třeba 10 let, a přece nenazývá mnohdy ani dost skrovný příbytek svým vlastním, a často jest tak vysílen, že nemoce jsou v takově rodině denním hostem; kdežto kdyby ten samý čas a sílu byl věnoval polní práci, mohla býti celá rodina úplně zdráva a mimo to mohla pěknou domácnosta vou vlastní nazývati.

NOVINY.

Washington, 21. října.

Po dlouhém hádání kdo as místo odstoupivšího ministra Delana zoujme' povolal Grand konečně bývalého senatora Chandlera z Michigan k tomuto úřadu, kterýž také přísahu již složil. Chandler tvrdí, že když jel z Minhiganu do Washingtonu, ani nejslabšího tušení neměl, že mu bude nabídnuto ministerstvo vnitra.—

Washington, 19. října.

John H. Nichols, poštovní úředník u městské pošty, byl dnes k obžalobě, že vybírá z psaní peníze, zatčen.

Bývalý senator Chandler měl dnes rozmluvu s presidentem, jejíž výsledek byl, že nabídnutý mu úřad ministerstva vnitra přijal. Což ihned Casterovi, členu nejvyššího soudu, oznámeno bylo spolu s příkazem, aby se k poledni mu do Bílého Domu dostavil a Chandlera pod přísahu vzal, což se také stalo. Potom sešel se kabinet a Chandler zaujal v něm ponejprv křelo své.

Bristow a Jewell nejsou sejmenováním Chandlera spokojeni. Proslýchá se, jeden nebo druhý nebo oba hodlají zadati za propuštění.

Generální poštmistr Jewell vymohl na železničním králi Thomasu A. Scottovi, že tříž zrychlení poštovní dopravy na dráhách jižních a jihozápadních, na něm závislých, seč jest učiní.

San Francisko, 21. října.

Včerejší městská volba postrádala všeho stranického rázu a pokládá se pouze za vítězství přátel dobré městské správy. Demokratický policejní soudce Chuck, podporovaný od výtržnického a nepořádného živle, byl většinou 2000 hlasů poražen. Volba druhých čekanců, soudcovství ukazuje, že nebyl k stranám nejmenší zřetel brán; zvolení probátní a municipální soudcové jsou republikáné, okresní a 3 distriktní soudcové demokraté. Carr, republikánský kandidat pro úřad superintendenta (vrchního inspektora) veřejných ústavů zvítězil v městě i ve státě. Zpráva ze San Francisca zvěstuje, že všichni dosud úřadující soudcové, demokratičtí i republikánští, vel kými většinami znovu zvoleni byli, vyjímaje Sharpoliese z 12 okršku kde Dangerfild porazil.

Filadelfia, 21. října.

Výbor, jemuž sněmovnou poslaneců uloženo bylo vyšetření šmejdů pokladničných, podává tuto zprávu: 1. Pokladníci čítali od roku 1864—1875 z veřejného dluhu více a větší úroky, než obnášel dluh. Suma o niž stát ošizen obnáší $1,123.301. 2. Od roku 1870—1874 počítáno při na kupování zlata k placení úroků $121.-427 vyšš ažio.

Kromě těchto dvou hlavních podvodů dopouštěli se podvodníci ještě mnohoých jiných menších.

Memphis, Tenn. 21. října.

Vražda. Dr. L. Bollard byl na vyjížd ce od jakéhosi Andrewse, kterýž u něho pracoval, střelen. Střív se a koně prosil Andrewse, aby ho posadil. Tento jej posadil, načež doň vypálil z druhé hlavně dvojky. Zůstaviv mrtvolu na místě vraždy, běžel do Marion a udal se. Vráh vykonal na Bollardovi pomstu za bezdůvodné týrání. Zavražděný byl známý co člověk surový a týravý.

Denver, Col. 21. října.

Dnes prohledán malý činžovní domek, z nějž se před krátkém několik italských hudebníků vystěhovalo. Policista pátral po příčině nesnesitelného puchu, jaký z domku toho po více dní vycházel. K hrůze svoji nalezl ve sklepě čtyry hnijící mrtvoly, jednu dospělého muže, druhé tři chlapců, vesměs Italianů, jimž hrdla podřezaná byla. Z vraždy jsou oni italští muzikanti, kteří se před krátkem z domu toho a z města toho vystěhovali, podezřeli.

Chicago, 21. října.

Spiknutí železnic. Zdá se, že mezi rozličnými východními železnicemi nastalo dorozumění v příčině zvýšení železniční sazby. Nová sazba, která jest výsledkem dorozumění toho, jest tatáž, jako před železniční válkou. Panují oprávněné obavy, že železnice sazbu značněji ještě zvýší, jakmile plavba zastavena bude.

Brigham Young. Starý prorok mormonů má pořád ještě nesnáze s opustivší ho milované polovi— či ne, milovanou třicátnicí, nebo dokonce ještě více, známou Ana Eliza Young, která se od něho rozvésti dala. Soudce McKean odsoudil jej k vyplacení Ana Elizy 50 dol. za každý měsíc od počátku procesu a k zaplacení advokátů, jichž požadavek 3000 dol. obnášel. Brigham neposlechl soudu a nezaplatil, za to zase mašíroval tuhle nedávno do vězení. Celá záležitost není dosud vyřízena. Young, co prorok, má svou hlavu a úřady ji mají také; kdo as povolí? Život tohoto starce je zajisté podivuhodný.

Milwaukee, 19. října.

Soudce lynch. Před dvěma týdny zavraždili bratří Ames a Isak Couterright šerifa Bakera v Portage county, Wis. když je chtěl z jednoho domů vyhnati. Dnes ráno asi o třetí hodině přišlo kolem 40 maskovaných mužů ku vězení u Stevens Pointu, kde se vrahové ve vazbě nalézali, stráž svázali, vypáčili dveře, vytáhli vrahy z celí a pověsili je na smrku, podle vězení se nacházejícím. Čin ten spáchán rychle a systematicky.

Pachatelé nebylo lze poznati, má se za to, že přišli z blízkého městečka Plover.

Lynchování přichází zde jadsi do mody, ač to spůsob barbarský. Často odpraven jest nevinný. Nedávno přinesly jsme zprávu o lynchování jistého Schella, který vlastní ženou obviněn byl ze zprznění a vraždy šestnáctileté dívky; později se ale zjistilo že vraždu tu ze žárlivosti spáchala jeho vlastní žena—udavačka. Potom lynchujte. Lynch je sprostá vražda, ale nikoliv výkon uražené spravedlnosti.

Zpráva komise již uloženo vyšetření zlořadů na jednatelně Red Cloud, doznává sice, že jednatel Savill měl knihy ve velkém nepořádku a že jest k spravování důležitého úřadu indianského jednatele nespůsobilý ale ujímá se jej naproti obviňování z nepocti vých kousků. Co se Delana týče, tu zprávu všecky obžaloby profesora Marshe za nedosti odůvodněné nebo úplně bezdůvodné poznamenává. Dle smlouvy z roku 1868 má rozdávání zboží mezi Indiány jeden armádní důstojník přítomen býti, ale předpisu toho se nešetřilo; toť však není ještě důkazem podvodů. Komise sama soudí, že počet Indianů jest přehnaný, ale přes to předce nelze sčítatelům dokázati, že by byli měli při tom zlý úmysl; sčítání Indianů jest prý s velikými a mnohými obtížemi spojeno. Obviňování prof. Marshe vzhledem k špatné jakosti a nedostatečnému množství masa Indianům dodávaného se prý neopravdilo. K závěrku doporučuje zpráva komise sesazení Savilla, neuzavírání žádných kontraktů na dodávky se Slavensem, Martinem a McConnem, odkázání účtů McConnových ministerstvu spravedlnosti (právnímu zástupci Spoj. Států), neodkladné změření vzdálenosti jednatelen Red Cloud a Spotted Tail od Cheyenne a Sidney, nové sčítání Indiánů, aby se nabídky k dodávání a dopravě zboží indianského přijímaly v některém příhodném městě na západě a nikoli jako dosud v Novém Yorku, aby úřad vrchního dozorce jednatelen zrušen byl, aby byla ustanovena vojenská komise k uvážení indianské policie atd.

Oil City, Pa., 19. října.

Strašné neštěstí. Dnes shořel tu nevelký činžovný dům. Matka jménem Gentovč odešla, zůstavíc doma tři nedospělé dítky, které se pokusily o rozdělání ohně v komnech pomocí kerasinu. Kerasin vzňal se vyšlehnuvším z kamen plamenem v konvici, explodoval, vzňal šatečky chlapce oheň rozdělávající, zdělil se v krátkosti celé světnici a strávil posléze celý dům. Chlapec jsa strašně popálen, zachránil se ještě s třináctiletou sestrou z hořícího stavení. Ale čtyřletá holčička, která se před ohněm do klasetku ukryla uhořela. Popálený hoch nevydrží.

Boston, 19. října.

Hnutí temperenční. 75 duchovních, kteří se dnes k společné poradě sešli, vyzývají všecky dobré občany, aby v příští státní volbě nevolili ani a demokraty ani a republikány ale jedině—s prohibicionisty. Ani jedna ani druhá strana nechce prý zájmům "střídmosti" — lépe puritánské zabednění a nenáhelnilivosti — slouž žiti.

New York, 19. října.

Zabavení. Krajky, hedváví a samet v ceně $35.000 byly včera v Livingstonovém krámě zabaveny, jelikož v celním deklaračním listeu cena zboží toho značně níže udána byla.

Council Bluffs, Io., 19. října.

Uprchli z vězení. Z 22 vězňů okresního vězení uprchlo dnes o 8. hod. večerní devět. Propilovali mříže a prokopali zeď. Dosud není po nich ani stopy.

Zprávy z Čech.

* V Praze již mají také pouliční koňskou dráhu. — Trvalo to více let než se uskutečnila. Inu ovšem,než tam v té milé naší vlasti nějaký projekt všechny ty "instance" proběhne, to zatím mnoho vody uplyne.

* Žertovné nedorozumnění. V pondělí dopol. zavdala koňská dráha v Praze příčinu k žertovnému nedorozumnění. Když uháněl po Poříčí vůz tramwayový, jel naproti němu venkovský povoz. Čím více kočí tramwaye pískal, tím spíše si dal vozka na tom záležet, aby se kolejí držel, když pak byl proto zadržen, udal, že je poneprv v Praze, a že tedy myslel, že koleje naznačují cestu pro obyčejné povozy, kdežto ekypáže a vozy poštovní mohou jezditi, kudy chtějí.

* Odvedené dítě. V těchto dnech odvedla prý jakási tulačka 11letého hocha ze Staré Boleslavi rodičům, aby ho nejspíše k ženbrotě užila.

* Nehody a neštěstí. V uhelných báních na Kladně byl v pátek horník A. Nejtek zasypán a usmrcen. Zanechal zde dvě malé dítky. — Ve Spech u Nového Města n. M. přiblížila se dceruška sadaře k ohni, který otec u boudy rozžehl, tak neopatrně, že na ní šatečky chytily. Když se otec vrátil, bylo již nešťastné dítě jeho strašně zohavenou mrtvolou.—V železárně u Kněžic chtěl dělník V. Blažek, stařec 60letý, vyhoditi do povětří skalisko pomocí dynamitu. Týž se předčasně vzňal a popálil starce v obličeji, že ihned oslepl. Kromě toho utrhl mu dynamit pravou ruku. Těžce raněný stařec dopraven byl do všeo. nemocnice, kde se o jeho uzdravení pochybuje.—Před týdnem udával se v Podlesí (u Příbrami) jedenáctiletý chlapec Fr. Braniš, syn horníka, při obědě malou kůstkou.—Ve Veselí u Zákup nechala manželka zahradníka B. dvě dítky samotné doma. Za její nepřítomnosti přiblížilo se mladší, dvě leta staré, k peci a vytáhlo z ní kus hořícího dřeva, od kterého na něm šat chytil. Dítě se tak silně popálilo, že druhého dne zemřelo.

* Sebevraždy. Dne 9. září zastřelil se v Nové vsi u Dobříše zamožný rolník Cibulka,zanechav po sobě přes 6000zl. jmění, které v závěti své, před sebevraždou napsané, přátelům svým odkázal. K sebevraždě dohnaly ho rodinné nesváry a různice.—Dne 15 t. m. oběsil se v České Lípě jistý muž ze zármutku, že mu žena zemřela. Zůstalo po něm několik malých dětí.—Dne 12. t. m. navštívil učitel z Bohutina (E. Sm.) ochotnické divadlo v Bludově (na Moravě). O půl noci dal si zahrát pochod Radeckého, načež se u blízských panských chlévů zastřelil. Příčina sebevraždy není dosud známa.

* V zajetí tureckém. Pod Kostovou v Bosně raněn byl dle zprávy sem došlé a padl do zajetí tureckého Čech Vác. Bezprska, 18letý strojník z Chlumce.

* Utopil dceru. U Znohrad (na Moravě) nalezli v mlýnském potoku 10 leté děvče utopené i poznali v něm nemanželskou dceru domkáře Jos. P. z Mohelna. Lidé si vypravovali, že domkář stál o bezživotí toho dítěte, jelikož by byl rád dědil něco peněz, které mělo po matce; a poněvadž se domkář po dítěti svém nesháněl a teprv lidé mu o mrtvole řekli, padlo naň skutečné podezření, že se vraždy tó dopustil, následkem čehož byl již zatčen.

* Zavraždil matku. V Rokytnici podřezal 19. t. m. 15letý řezníkův pomocník matce své krk, tak že okamžitě byla zmrtva. Aby zločin ten utajil, přinesl z vedlejší komůrky sekeru a rozsekal mrtvolu své matky na 23 kusů, všechny ty kusy nasolil a uložil do prázdného sudu od vína, jejž později zavalil do sklepa. Na to vzal 13 zl. 24 kr., všechny to peníze, jež se nalezaly v domě a šel do hostince. Uloviv si tam špičku světil se s tím jednomu známému, vypravoval však událost poněkud hlasitěji, tak že u vedlejšího stolu soused též některé slovo pochytil. Tento nemeškal a udal věc četnictvu, načež zlosyn byl zatčen a soudu odevzdán.

* Honba na cikány. V nosi na 20. září ukradla tlupa cikánů v Uhrách 16 koní a uprchla s nimi na Moravu. Sedláci uherští stopovali zloděje až na Velehrad. Zde však každou stopu cikánů ztratili. Dne 22. t. m. bylo pak četnictvu v Uh. Hradišti oznámeno, že se tlupa cikánů zdržuje u Jankovic, že má mnoho koní a že je ku koupi nabízí. Četníci odebrali se proto do Jankovic a obstoupili v noci s tamními sousedy tlupu, probudili cikány a svázali asi 8 nejsilnějších z nich po dvou. Ráno vedli celou bandu do Hradiště s 6 povozy a 16 koňmi. Na cestě k Velehradu jako na dané znamení zakroutili svázaní cikáni rukama, řetízky prasknuly a cikáni prchli. Četníkům se podařilo z oněch sepjatých jen dva polapiti, ostatní se potulují po lesích. Zbylá tlupa, pozůstávající ještě z 32 osob, samých to cikánek a cikářat, dopravena byla do Hradiště. Cikáni se ihned přiznali, že všech 16 koní ukradli. Nyní jsou všichni zavřeni.

* Po svatbě zatčen. Dne 11. září slavil v Podbořanech jistý párek svůj sňatek. Mladým novomanželům byly však libánky brzo nemile přerušeny. Ženich byl totiž vojenský uprchlík, následkem čehož byl četníky zatčen a vojenským soudům vydán.

* Zločincem z neštastné lásky. Vojtěch Lucák ze Strýčkovic (okres přeštický) zamiloval se do Anny Marešovy z téže obce a děvče nebylo milostným slovům jonákovým nepřístupno. Avšak na domluvu svých rodičů dalo Vojtěchovi ze srdce svého výpověď. Když pak ani prosby ani výhružky nebyly s to, aby v srdci dívčinu na novo roznítily uhasnou jiskru lásky, tuť v duši povrženého milovníka vznikla touha pomsty. Když Anna se sestrou a přítelkyní při senosečí po práci odpočívaly, přidružil se k nim z nenadání Lucák s dvojkou v ruce. Polo jako žertem a polo do opravdy se tváře namířil několikrát zbraň na dívku, kteráž ulekaná se jí vyhýbala. "Jedna rána je, Anno, pro tebe a druhá pro mne!" S těmi slovy znova namířil na dívku, spustil obě rány a—Anna sklesla skrvácena na zem. Udeřiv dívku ještě několikrát pažbou, odcházel Lucák z jeviště krvavého činu s cítem ukojené pomsty. Annu donesli domů a přivolaný léčak shledal, že byla střelena do levé ruky, kterážto rána, ač nikoli smrtelnou, přec nebezpečnou se jeví. Před porotním soudem plzeňským nezapíral Lucák činu svého, avšak dopustil prý se ho v pomatení mysli. Ostatně prý mu Anna slíbila, že společně s ním zemře. Porotci uznali obžalovaného vinným pokusem vraždy, načež ho odsoudil soud k 2letému těžkému žaláři.

* Vražda. Při stavbě železné dráhy u Eisensteinu jest též mnoho italských dělníků zaměstnáno. Jeden z nich, D. Bossi zamiloval se do dcery domkáře Ant. Frische v Eisensteinu a když otec známosti té bránil, tu se horkokrevný milovník ve spolku se svým bratrem Janem v úterý večer tajně do bytu své milenky vkradl a chtěl ji násilně unésti. Otec zvěděv o tom záměru, uchopil ve své rozčilenosti ručnici a chtějce nezvané hosty postrašiti, vypálil. Ručnice byla jen na slepo nabitá a tak žádného z bratrů neporanila. Ti se však nyní vrhli na Frische a pobodali ho ostrými noži tak nebezpečně, že těžce poraněný domkář druhého dne zemřel. Pachatelé uprchli přes hranice do Bavorska.

* Ohně. V Hradišku (okres jičínský) vyhořelo 10. září 6 stavení. Škoda 5422 zl., pojistné 1700zl. —. Dne 16. t. m. o 8. hod. ráno vznikl oheň na parní pile nad Kinžvartem (okres plánský) a zničil ji celou i s kancelářemi a byty dělníků, čímž škoda na stavení 60000zl. a na dříví 15000 zl. způsobena byla. Pila jest majetkem knížete Schœnburga a byla na 53000 zl. i s dřívím pojištěna. Kominík A. Dittrich ze Sangerberku otec 5 dítek, byl hrůzným